Abstrakt

Diplomová práce se zabývá českou literární kulturou na přelomu 50. a 60. let dvacátého století. První část má obecnější povahu, je věnována politickému pozadí doby a vývoji v jednotlivých oblastech literární kultury. V následujícím oddílu se podrobněji věnuji časopisu Květen, který sehrál významnou roli v dobových politicko-kulturních sporech a dal vzniknout poetice všednodennosti. Hlouběji analyzuji rok 1959, který probíhal ve znamení konsolidace a disciplinace spisovatelů. Významnou událostí v tomto směru byla celostátní konference Svazu spisovatelů, která proběhla 1. až 2.3.1959. Druhá část práce je zaměřena zejména na dění roku 1963. Atmosféra schůzí Svazu spisovatelů je svědectvím o uvolnění politické situace v umění vyvolané druhou kritikou stalinismu. Řadu „zákulisních“ informací o postizích spisovatelů na přelomu desetiletí přináší také rehabilitace probíhající na jaře 1968.